

се откриватъ извънредно много кжсове тухли и други керамични сѣдини. Около тѣхъ се търкалятъ потрошени дѣлани камъни. Народътъ наричалъ нѣкога това мѣсто Градището. Мѣстността граничи отъ стрѣмнобрѣжни два дола, които се вливатъ въ едно. Главниятъ носи име Татанчецъ, навѣрно отъ билката татулецъ¹⁾, а горницата му Мокрилово, поради мочура. Отъ трета страна закрива тригълника Бѣлибрѣгъ. Въ тия долове, на различни мѣста, има три извора. Днесъ мѣстото се нарича Граждански пжтъ, понеже шосето на *Митхадъ паша* минава презъ срѣдата му. Явно е, че преди новиятъ пжтъ на жгловата издигнатина ще да е имало Градище и Керхана.

На североизтокъ, надъ сегашното село, на единъ много високъ рѣтъ има две тракийски могилки: едната повисока, а другата по-ниска, но дветѣ една до друга. Могилкитѣ не сж разкопавани. Дъждоветѣ и вѣтроветѣ ги снишили, та селянитѣ ги оратъ и засѣватъ съ жито и царевица. Като стѣпи човѣкъ на тѣзи могилки, предъ него се разкрива цѣлата повърхнина на Котловината отъ р. Дрѣнта до възвишеніята при с. Маноя, които стърчатъ като пирамиди, и отъ с. Присово на югъ до Килифарскитѣ хълмове. Брѣчкитѣ на Котловината се губятъ предъ погледа на наблюдателя. По и около тѣзи могилки сж намѣрени отъ орачитѣ стрели, кремъчни издѣлия, прѣстени сѣдини, монети и рѣждасълъ връхъ оти масивно копие, дълго 20 сантиметра и широко въ рамената 4 см. Въ народниятъ музей опредѣлиха, че копието е старо — отъ 500 години преди Р. Христово.

Малко по-насеверъ отъ могилкитѣ, тъкмо на вододѣла между рѣкитѣ Дрѣнта и Бѣлица, има мѣстность подъ име Ралъ (Ралевъ) манастиръ. Днесъ развалинитѣ едвамъ се виждатъ ниско въ дълбокъ и затрѣненъ долъ, та никой безопасно не може да ги доближи. Само неуморнитѣ и героични иманяри сегиз-тогизъ забиватъ своитѣ търнакопи въ изгнилитѣ зидове, обаче, не сж се похвалили да сж открили диреното „имане“. Отъ западната страна на манастирището има равна вододѣлна поляна, обрасла съ церова гора. Наблизо има кладенецъ стубелъ, наричанъ Ченгенешевъ кладенецъ. Преданието казва, че нѣкога на това мѣсто се е събиралъ голѣмъ панаиръ (сборъ), гдето се прѣскали много пари (перпери). Такива се сипѣли и въ манастира. Дали отъ думата перпера, или отъ билка перперия гористата мѣстность носи име Перпериево, съ едноименъ потокъ, притокъ на Татанчецъ, не се знае.

Въ източната частъ, близо до Кжпиновската рѣка, има въ лозята мѣстность съ име Грѣнчароврѣтъ. На този рѣтъ, който е близо до стария римско-византийски

¹⁾ Вж. Актаровъ — „Ботанически речникъ“: Татулецъ — Татулъ — *Datura stramonium*, стр. 522.